

[Pia Kjærsgaard]

for at stramme loven op, og det synes jeg at regeringen burde gøre.

Det er sørgeligt, hvis hele debatten i dag og mediedækningen af den – både i fjernsynet i aften og i aviserne i morgen – skal præges af en sag, der i øjeblikket kører i undersøgelsesretten. Det er meget, meget pinligt for de partier, som står bag denne dagsorden og vil være med til at diskutere denne sag, og Fremskridtspartiet tager skarpt afstand fra den måde, Folketingets partier har håndteret problemet på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at der er mange pinlige ting i denne sag, men det er noget andet, jeg tænker på.

Jeg synes, det er pinligt, hvad vi har kunnet læse i dagspressen om det, der er kommet frem vedrørende tamilsagen, og i modsætning til fru Marianne Jelved har jeg tillid til, at de journalister, der har refereret fra de åbne afhøringer, har refereret korrekt. Jeg synes, det er både forbløffende og pinligt at læse om den måde, Justitsministeriet har håndteret lovgivningen på. Jeg synes, det er pinligt og forbløffende, at man har kunnet opleve den afdækningsmanøvre, som De Konservative var dybt engagerede i i 1989. Og jeg synes, det har været både forbløffende og pinligt, at en udenrigsminister så direkte har forsøgt at udsætte rettens arbejde for pression.

Vi lærer i skolen, at der er en adskillelse mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Hvordan kan man tro på det, når man har oplevet den aktion, som vi oplevede fra udenrigsministerens side? Det er det virkelige pinlige i denne sag, og det rejser nogle langt mere dybtgående problemer af moralsk karakter for Folketinget og folkestyret, end mange vil være ved. Vi er nødt til at diskutere problemerne allerede nu, vi kan ikke afvente resultatet af dommerundersøgelsen, vi må forholde os til det her i Folketinget. Derfor er vi enige i, at der skal vedtages en dagsorden som den, der er blevet foreslået i dag.

Og at regeringspartierne under latter forsøger at fortolke det som en tillids erklæring til regeringen, kan jeg ikke forstå; så må man have to hoveder at tage sig til. Sandheden er, at der er tale om en tillids erklæring til statsmini-

sterens erklæring om at sætte udenrigsministeren på plads. Det er det, det drejer sig om, det er vi enige i. Jeg tror ikke, at Folketinget nogen sinde før har vedtaget en dagsorden, som så direkte sætter en udenrigsminister på plads. Det er den største næse, der nogen sinde er sat på en minister i form af en dagsorden, det er så tæt på en mistillids erklæring til udenrigsministeren, som man kan komme, og det er vi meget tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Der har været mange korte bemærkninger, og min bemærkning er faktisk til fru Marianne Jelved, der var heroppe for et stykke tid siden.

Jeg vil gerne sige til fru Marianne Jelved, at jeg selvfølgelig er glad for den radikale tilslutning. Vi er også kede af, at vi skal have den debat her i dag, vi havde helst undværet den. (*Munterhed*). Når vi har fået den . . .

Formanden:

Hverken bifalds- eller mishagsytringer er tilladt.

Torben Lund (S):

Når vi har fået den, hænger det selvfølgelig sammen med, at da statsministeren, som vi troede, satte denne sag på plads den 24. september, ville sagen have været afsluttet. Vi udtrykte faktisk med det samme tilfredshed med statsministerens initiativ. Men hvad skete der? Udenrigsministeren ville ikke tage statsministerens tilrettevisning til efterretning, og derfor føler vi, at vi er nødt til at sige over for undersøgelsesretten, at så må Folketingets flertal sætte tingene på plads, så undersøgelsesretten kan arbejde uafhængigt af eventuelle ministres forsøg på indblanding. Og jeg håber, at vi efter denne debat bliver fri for, at undersøgelsesretten fremover skal opleve, at der rettes angreb på den måde, man tilrettelægger arbejdet på.

Derudover skal jeg takke for den store tilslutning til vores dagsorden.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Ivar Hansen gjorde gældende, at der overhovedet ingen positive meldinger var i